

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžf/86/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015200481
Dátum vydania rozhodnutia: 19.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015200481.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Ing. JUDr. Miroslava Gavalcu PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: SEM plus, s.r.o., M. Sch. Trnavského 22, Bratislava, IČO: 44 176 651, zastúpeného: Advokátska kancelária Andrej Vlk, s. r. o., so sídlom: Gáallyova 21, Bratislava, proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne námestie 1, Bratislava, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/69/2015-27 zo dňa 23. februára 2016, v konaní preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky mení rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/69/2015-27 zo dňa 23. februára 2016 tak, že žalobu z a m i e t a.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.
Konanie pred správnymi orgánmi

1. Žalovaný ako správca miestneho poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady (ďalej len „miestny poplatok" alebo „poplatok") v zmysle § 99 ods. 2, 3 v spojení s § 2 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 582/2004 Z.z.") doručil žalobcovi ako správcovi bytových domov na území mesta dňa 15.12.2014 výzvu zo dňa 03.12.2014 č. k. 4/14/199464-23/65/8880027 na zaplatenie nedoplatku na miestnom poplatku v sume 2.331,91 Eur postupom podľa § 4 ods. 1 a § 80 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých

zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“).

2. V súlade s poučením uvedeným vo výzve podal žalobca proti výzve včas námietky, ktoré odôvodnil tým, že výška nedoplatku je nedôvodná, nakoľko žalobca poslal príslušnému útvaru žalovaného dňa 24.05.2012 oznámenie o ukončení správy bytových domov na adrese G. XX, XX/A, XX, XX/A a rodinných domov G. XX, XX, XX, XX s tým, že ku dňu 01.05.2012 ukončuje správu týchto bytových a rodinných domov a zároveň požiadal žalovaného o ukončenie fakturácie za komunálny odpad pre tieto domy ku dňu 31.05.2012. Oznámil tiež žalovanému, že novým správcom nehnuteľnosti je od 01.06.2012 spoločnosť Bytkomfort - BA, a. s., Železničiarska 18, Bratislava. Žalobca v námietke ďalej uviedol, že bytové domy na G. XX, XX/A, XX, XX/A a rodinný dom na G. XX žalovaný od platenia poplatkov za zber komunálneho odpadu odhlásil, ostatné rodinné domy však naďalej žalobcovi fakturoval. Počnúc od 01.06.2012 preto nesúhlasil s fakturáciou miestneho poplatku uvedenou vo výzve zo dňa 03.12.2014 od vo výške 631,75 Eur, nakoľko nezastupuje vlastníkov rodinných domov, ktorí sú pôvodcami odpadu a ktorí by mali za svoj odpad platiť stanovené poplatky individuálne.

3. Rozhodnutím č. 4/15/000721-55/65/888027 zo dňa 27.01.2015 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný podľa § 71 a § 80 ods. 1 Daňového poriadku nevyhovel námietke žalobcu proti výzve na zaplatenie nedoplatku s odôvodnením, že poplatky za obdobie od augusta 2010 do septembra 2011 a od mája 2012 do januára 2013 boli vystavené žalobcovi na základe platného zapojenia do systému zberu komunálneho odpadu pod evidenčným číslom 1375239. Dňa 24.05.2012 žalobca síce doručil písomne správcovi poplatku oznámenie o ukončení správy bytových domov G. XX, XX/A, XX, XX/A a rodinných domov G. XX, XX, XX, XX ku dňu 31.05.2012, avšak žalovaný uviedol, že v zmysle realizačných podmienok platných odo dňa 06.02.2012 (ide o dokument „Informácie k podmienkam realizácie odvozu komunálneho odpadu“ vyplývajúce zo Všeobecne záväzného nariadenia Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava č. 12/2001 o nakladaní s komunálnymi odpadmi a drobnými stavebnými odpadmi na území hlavného mesta SR Bratislavy v znení neskorších zmien a doplnkov a Všeobecne záväzného nariadenia Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. 13/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady - ďalej len „realizačné podmienky“), sa vykonávajú zmeny zapojenia do systému zberu komunálneho odpadu osobne správcom nehnuteľnosti alebo ním splnomocnenou osobou, o čom bol žalobca následne upovedomený. Napriek tomu neprišiel ukončiť zapojenie do systému.

4. Správca poplatku zánik zapojenia pod evidenčným číslom 1375239 pre rodinné domy G. XX, XX, XX J. XX spracoval bez účasti žalobcu a to dňom zapojenia samotných vlastníkov nehnuteľností do systému zberu komunálnych odpadov. Vlastníci nehnuteľností na uvedených adresách pri zapojení predložili výpoveď zo zmluvy o poskytovaní služieb zo strany žalobcu, ktorá im bola doručená až v januári 2013, preto nemohli vykonať zapojenie v skoršom termíne. Žalovaný konštatoval, že žalobca vykonával správu nehnuteľností na U. XX, XX, XX J. XX až do januára 2013, mal preto povinnosť vybrať poplatok od vlastníkov nehnuteľností a taktiež zaň ručil.

II.

Konanie pred krajským súdom

5. Proti rozhodnutiu žalovaného o námietkach podal žalobca v zákonnej lehote na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) žalobu a navrhol ho zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie. Uviedol, že pokiaľ sa žalovaný v písomnej reakcii na žalobcovo oznámenie o ukončení správy vyššie označených nehnuteľností ku dňu 31.05.2012 odvolával na realizačné podmienky, z ich znenia nie je zrejmé, ktorý orgán verejnej správy tento dokument vydal, o aký druh právneho predpisu v právnom systéme sa jedná a či tento dokument možno považovať za všeobecne záväzný právny predpis. Bez ohľadu na uvedenú problematickú právnu povahu realizačných podmienok je podľa žalobcu nutné konštatovať, že odporujú platnej právnej úprave v oblasti správy daní a poplatkov.

6. S poukazom na § 102 zákona č. 582/2004 Z.z. žalobca tvrdil, že pri podaní žiadosti o vykonanie zmeny zapojenia do systému zberu komunálneho odpadu postupoval v súlade s ustanoveniami Daňového

poriadku (§ 13 ods. 1, 4), keď urobil podanie v písomnej forme, doručenej miestne príslušnému správcovi dane. Mal za to, že žalovaný v akomkoľvek všeobecne záväznom právnom predpise prípadne inom dokumente upravujúcom individuálne právo fyzických a právnických osôb nie je oprávnený zužovať rozsah práv, ktoré sú garantované právnym predpisom vyššej právnej sily. Keďže Daňový poriadok umožňuje urobiť podanie v písomnej podobe alebo ústne do zápisnice, žalovaný nemal oprávnenie vylúčiť doručovanie podaní správcovi poplatku napr. poštovou zásielkou. Žalobca preto tvrdil, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil, čím závažne porušil práva žalobcu zaručené Daňovým poriadkom.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že po doručení oznámenia o ukončení správy predmetných nehnuteľností ku dňu 31.05.2012 a označení spoločnosti Bytkomfort - BA, a. s. za nového správcu nehnuteľností odo dňa 01.06.2012 žalovaný zistil, že uvedená spoločnosť sa zapojila do systému zberu odpadu pre bytové domy G. XX, XX/A, XX, XX/A s účinnosťou od 01.06.2012, rodinné domy na G. XX, XX, XX J. XX však vo svojej správe nemá, teda ich do systému zberu odpadu nezapojila. Žalovaný telefonicky oslovil vlastníkov predmetných rodinných domov, ktorí o zmene správcu nemali informácie a uviedli, že so spoločnosťou Bytkomfort - BA, a. s. nepodpísali zmluvu o správe a ich rodinné domy sú naďalej v správe spoločnosti SEM plus, s. r. o. V januári 2013 predložili žalovanému výpoveď zmluvy o poskytovaní služieb zo strany žalobcu (datovanú dňom 31.12.2012), ktorá im bola doručená až v priebehu mesiaca január 2013.

8. Žalovaný zaujal názor, že nie je v jeho kompetencii skúmať a rozhodovať, či je alebo nie je zmluva o výkone správy právoplatne ukončená. Žalobca nepreukázal ukončenie správy pre rodinné domy na G. XX, XX, XX J. XX žiadnym relevantným dokladom, pričom za takýto doklad nemožno považovať oznámenie o ukončení správy. Žalovaný preto vykonal dokazovanie v zmysle § 24 ods. 2 Daňového poriadku zisťovaním u samotných vlastníkov nehnuteľností, ktoré preukázalo, že žalobca im zmluvu o výkone správy ku dňu 31.05.2012 nevypovedal.

9. Dňa 23.02.2016 krajský súd verejne vyhlásil rozsudok, ktorým napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a zaviazal zároveň žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

10. V odôvodnení rozsudku s odkazom na § 13 ods. 1, 4 Daňového poriadku zaujal názor, že žalobcom vykonané oznámenie o ukončení správy bytových domov bolo vykonané v súlade s platnými právnymi predpismi a pokiaľ by aj boli realizačné podmienky vydané formou všeobecne záväzného nariadenia Hlavného mesta SR Bratislavy, boli v tomto smere odlišné od znenia Daňového poriadku a preto by boli v nesúlade so zákonom. Krajský súd zároveň poukázal na to, že aj samotný žalovaný napokon uznal písomný spôsob odhlásenia zo strany žalobcu.

11. Krajský súd ďalej konštatoval, že zo strany žalovaného nebolo dostatočne zistené, kto bol v skutočnosti po 31.05.2012 správcom obytných domov, ktorý bol s poukazom na § 77 ods. 5 písm. a/ zákona č. 582/2004 Z.z. povinný platiť miestny poplatok. Keďže spoločnosť Bytkomfort - BA, a. s. oznámila žalovanému, že počínajúc mesiacom jún 2012 preberá správu, avšak už len u niektorých z dotknutých nehnuteľností, potom bolo povinnosťou správcu poplatku vykonať u vlastníkov týchto nehnuteľností riadne a bezodkladné šetrenie k osobe správcu nehnuteľností a zabezpečiť predloženie zmluvy o správe. Krajský súd považoval za sporné, kto je subjektom povinným platiť vyrubený poplatok u zostávajúcich nehnuteľností.

12. Z uvedených dôvodov dospel krajský súd k záveru, že konanie žalovaného je zaťažené takými vadami, ktoré majú za následok vecne nesprávne a nezákonné rozhodnutie.

III.

Odvolanie žalovaného, vyjadrenie žalobcu

13. Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný v zákoně lhote odvolanie z důvodů podle § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. (krajský soud dospěl na základě vykonaných důkazů k nesprávným skutkovým zisteniam) a § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (rozhodnutí soudu prvního stupně vychází z nesprávného právního posouzení věci). Žalovaný zotrval na argumentácii uvedené v napadnutom rozhodnutí i v písomnom vyjadrení k žalobe, pričom dodal, že medzi účastníkmi konanie nebolo sporné, či je možné akceptovať písomné oznámenie žalobcu doručené žalovanému dňa 24.05.2012 a táto skutočnosť ani nemala podľa žalovaného žiadny vplyv na vyrubenie poplatkovej povinnosti.

14. Podľa zistení žalovaného žalobca vlastníkom rodinných domov na XXXX v Bratislave zmluvu o výkone správy ku dňu 31.05.2012 nevypovedal, domy boli naďalej v jeho správe, pričom výpoveď zmluvy doručil vlastníkom až v januári 2013. Aj spoločnosť Bytkomfort - BA, a. s. potvrdila, že nemá a ani nebude mať zmluvu o výkone správy uzavretú s vlastníkami uvedených nehnuteľností, pričom o tejto skutočnosti bol informovaný aj žalobca. Všetky doklady na úhradu miestneho poplatku vystavené v období uvedenom vo výzve zo dňa 03.12.2014 (august 2010 - september 2011 a máj 2012 - január 2013) boli preto podľa žalovaného vystavené správne. Z uvedených dôvodov navrhol žalovaný rozsudok krajského soudu v napadnutej časti zmeniť tak, že sa žaloba zamietá.

15. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadřil.

IV.

Právne názory odvolacieho soudu

16. Najvyšší soud Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší soud“) ako odvolací soud (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodů uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 O. s. p. a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávněnou osobou v zákoně lhote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s § 250ja ods. 1 O. s. p. odvolanie prípustné, vo věci v zmysle dôvodů uvedených v § 250ja ods. 2 O. s. p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne (viď § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospěl k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože rozsudok krajského soudu vychází z nesprávného právního posouzení věci.

17. Na prvom mieste Najvyšší soud zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (žalobcu), t.j. zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd vybrať si podľa Občianskeho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti rozhodnutiu či postupu orgánu verejnej správy. Preto správny soud nie je oprávněný zasahovať do tejto procesnej slobody, t.j. dispozitívne rozhodnutie účastníka konania z úradnej povinnosti meniť alebo ho počas súdneho prieskumu presvedčať o nevhodnosti takto zvoleného prostriedku nápravy.

18. Súčasťou systému zodpovednosti účastníka za obranu svojich práv je aj uplatňovanie koncentračnej zásady v správnom súdnom konaní, ktorá sa prejavuje predovšetkým v stanovení dvojmesačnej prepadnej lehoty na vymedzenie všetkých žalobných dôvodů, teda tvrdení o porušení určitého zákona v postupe alebo rozhodnutí správneho orgánu. V uvedenej lhote je žalobca povinný stanoviť hranice súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia a nastoliť okruh otázok, ku ktorým správny soud zaujme stanovisko a urobí záver o tom, či postup a rozhodnutie orgánu verejnej správy bol z hľadiska vymedzenia žalobných dôvodů v súlade alebo v rozpore s namietanými právnymi predpismi. Na dôvody žaloby, ktoré neboli uplatnené v stanovenej lhote, soud neprihliada (§ 250b ods. 1, § 250h ods. 1, § 250j ods. 1, 2 O.s.p.). Platí pritom, že soud nevyhľadáva za žalobcu dôvody žaloby a ak pri súdnom preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu zistí porušenie zákona, hoci aj majúce za následok zásah do práv a oprávněných záujmov žalobcu, ktoré však žalobca v lhote na podanie žaloby neuplatnil, nemôže na naň prihliadnuť (m.m. napr. R 58/2001, ZSP 5/2005).

19. Predmetom správneho súdneho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného vo veci vyrubenia nedoplatku na miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady za obdobie od augusta 2010 do septembra 2011 a od mája 2012 do januára 2013, ktorý mal žalobca platiť ako správca bytov v bytových domoch na G. XX, XX/A, XX, XX/A a rodinných domoch na G. XX, XX, XX J. XX (§ 77 ods. 5 písm. a/ zákona č. 582/2004 Z.z.). Žalobca sa v správnom konaní bránil tým, že poplatníkom miestneho poplatku od 01.06.2012 nie je, pretože ku dňu 31.05.2012 zmluvy o správe bytov vypovedal. Žalovaný akceptoval písomné oznámenie žalobcu zo dňa 24.05.2012 o ukončení správy bytových domov na G. XX, XX/A, XX J. XX/A ku dňu 31.05.2012, keď zistil, že správu týchto objektov preberá spoločnosť Bytkomfort - BA, a. s. Naďalej však účtoval žalobcovi poplatok z titulu výkonu správy rodinných domov na G. XX, XX, XX J. XX, pretože šetrením zistil, že o žalobcom tvrdenej výpovedi zmlúv o správe a o zmene správcu ku dňu 01.06.2012 neboli vlastníci týchto objektov vopred informovaní, zmluvy o správe žalobca vlastníkom vypovedal až listom zo dňa 31.12.2012, doručeným adresátom v priebehu mesiaca január 2013.

20. Zo skutkových zistení žalovaného vyplýva, že žalobca podal námietky voči výzve zo dňa 03.12.2014 na zaplatenie nedoplatku na miestnom poplatku len v časti týkajúcej sa fakturácie poplatku v sume 631,75 Eur za napojenie na zber komunálneho odpadu z rodinných domov na adrese G. XX, XX, XX J. XX za dobu od 01.06.2012 do 31.01.2013. Voči zaplateniu zvyšnej časti účtovaného poplatku za dobu predchádzajúcu dňu 01.06.2012 u žiadnej zo spravovaných nehnuteľností nenamietal.

21. Žalobca v žalobe tvrdí len to, že pri podaní písomnej žiadosti žalovanému o vykonanie zmeny zapojenia do systému zberu komunálneho odpadu postupoval v súlade s ustanoveniami Daňového poriadku, keď tak urobil v písomnej forme a podanie doručil žalovanému ako správcovi poplatku. Trvá na tom, že žalovaný nebol oprávnený v realizačných podmienkach vylúčiť doručovanie podaní správcovi poplatku písomne a vyžadovať osobnú prítomnosť správcu nehnuteľnosti alebo ním splnomocnenej osoby na príslušnom útvare miestnych daní a poplatkov pri vykonávaní zmien zapojenia do systému zberu komunálneho odpadu. Žiadne iné žalobné dôvody, o ktoré by opieral svoje tvrdenia o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, žalobca v žalobe nepriniesol.

22. K jedinej spomenutej žalobnej námietke, ktorú pripadlo krajskému súdu preskúmať, krajský súd uviedol (v prvom odseku na strane 10 rozsudku), že „žalobcom vykonané oznámenie o ukončení správy bytových domov G. XX, XXA, XXA bolo vykonané v súlade s platnými právnymi predpismi a pokiaľ by aj realizačné podmienky formou VZN Hlavného mesta SR Bratislava v tomto smere boli odlišné od znenia Daňového poriadku (smerodajný na daný prípad) v tomto smere je ich znenie treba považovať za nesúladne so zákonom (§ 13 ods. 1 Daňového poriadku) pre vecnú nesprávnosť. Napokon samotný žalovaný zrejme uznal takýto spôsob odhlásenia, t. j. nie osobný, keď sám vykonal odhlásenie tejto služby, ale až ku dňu 31.12.2012“.

23. Krajský súd prijal uvedený záver bez toho, aby zistil a preskúmal obsah a povahu realizačných podmienok (predovšetkým všeobecne záväzného nariadenia Hlavného mesta SR Bratislava č. 12/2001 o nakladaní s komunálnymi odpadmi a drobnými stavebnými odpadmi na území hl. m. SR Bratislavy v znení platnom a účinnom v čase uskutočnenia posudzovaných úkonov žalobcu) a kvalifikovane posúdil súlad postupu žalovaného s týmto právnym aktom. V podstate doslovne prevzal stručnú argumentáciu žalobcu, podľa ktorej ak by aj realizačné podmienky umožňovali žalovanému neakceptovať písomné oznámenie o ukončení správy nehnuteľností a vykonanie zmien v zapojení do systému zberu komunálneho odpadu, išlo by o právnu úpravu nesúladnú s Daňovým poriadkom. Takýto postup krajského súdu považuje odvolací súd za arbitrárny a neprípustný. Žalovaný ho však v podanom odvolaní nenapadol a v podstate správne poznamenal, že otázka formy oznámenia o ukončení správy predmetných nehnuteľností, doručeného žalovanému dňa 24.05.2012, nemá pre posúdenie veci prakticky žiadny význam. Žalovaný totiž písomné oznámenie o ukončení správy nehnuteľností ku dňu 31.05.2012 akceptoval, avšak len vo vzťahu k bytovým domom na G. XX, XX/A, XX J. XX/A. Neurobil tak vo vzťahu k rodinným domom na G. XX, XX, XX J. XX. Dôvodom tohto postupu žalovaného nebola skutočnosť, že zmenu v zapojení do systému zberu nevykonal žalobca osobne na úrade žalovaného, ale že žalobca nijako nepreukázal žalovanému ukončenie správy predmetných

rodinných domov ku dňu 31.05.2012. S týmto záverom žalovaného sa s ohľadom na obsah administratívneho spisu mohol odvolací súd len stotožniť.

24. Napriek tomu, že žalobca uvedený záver v žalobe nijako nespochybnil, vyjadril sa k nemu nad rámec vymedzenia žalobných dôvodov krajský súd, keď konštatoval, že po oznámení žalobcu o ukončení správy nehnuteľností ku dňu 31.05.2012 a zistení, že spoločnosť Bytkomfort - BA, a. s. preberá počnúc mesiacom jún 2012 správu len u bytových domov, bolo povinnosťou žalovaného zistiť u vlastníkov rodinných domov, kto vykonáva po dátume 31.05.2012 správu týchto nehnuteľností. Pozornosť krajského súdu však zjavne ušlo, že práve takéto šetrenie žalovaný vykonal a zistil, že vlastníci objektov na G. XX, XX, XX J. XX o výpovedi zmlúv o správe zo strany žalobcu ku dňu 31.05.2012 (ani o vymyslenej zmene správcu od 01.06.2012) nič nevedeli, dozvedeli sa to až v priebehu mesiaca január 2013, keď im žalobca doručil oznámenie o výpovedi správy rodinných domov ku dňu 31.05.2012.

25. Z uvedených dôvodov považuje odvolací súd záver krajského súdu o vade v konaní pred žalovaným za nesprávny a je toho názoru, že postup žalovaného bol z hľadiska vymedzenia žalobných dôvodov v súlade so zákonom a preto niet dôvodu, pre ktorý by malo byť napadnuté rozhodnutie zrušené.

26. Keďže neboli splnené zákonné podmienky na potvrdenie napadnutého rozsudku krajského súdu (§ 219 O.s.p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.), postupoval odvolací súd podľa § 220 O.s.p. a rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietol.

27. O trovách oboch stupňov súdneho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu účastníkom konania nepriznal, nakoľko žalobca bol v konaní neúspešný a žalovanému z titulu svojho procesného postavenia v správnom súdnictve právo na náhradu trov zásadne neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).